

GRIJEH BLUDA I HOMOSEKSUALIZMA

Već jako dugo (od prve gay parade u Rimu) imam teret na srcu u vezi problema oko homoseksualizma. Situacija u vezi tog problema nije se promijenila, dapače, svakim je danom sve gora i osijećam da se treba progovoriti o tome. Oni koji vjeruju u Božju Riječ trebaju podići glasove i obznaniti, reći istinu.

U duhovnom svijetu vodi se strašna bitka, bitka koja obuhvaća cijelo čovječanstvo. Sotona je pustio s lanca vojsku krivih učitelja, lažnih propovjednika i lažnih proroka, i oni siju zlobu i krivovjerje. U Drugoj Petrovoj poslanici u drugom poglavlju piše da će doći krivi učitelji koji će kradom unijeti pogubna krivovjerja. I po tome znamo da se bliži kraj i da Gospodin će doći brzo.

U početku, (prvi stihovi u Bibliji), Bog je stvorio čovjeka, muško i žensko i rekao je da će čovjek ostaviti oca i majku da prione uza svoju ženu, i bit će njih dvoje jedno tijelo. U poslanici Hebrejima 13:4 piše: “*Ženidba neka bude u časti među svima, a bračna postelja neokaljana, jer će bludnicima i preljubicima suditi Bog*”. Cijela Biblija opominje: ženidba neka bude u časti među svima, među onima koji vjeruju i onima koji ne vjeruju, intimni (spolni) odnosi izvan braka su grijeh. Nažalost sada više nije tako, ženidba (brak) nema više smisao i njezino značenje je izgubljeno i uništeno. Danas se smatra da je blud pravo a ne grijeh, potreba koju treba zadovoljiti; uistinu postao je navika koju većina prakticiraju. Smatra se da je ženidba prezahtjevna, staromodna, zato se umjesto braka jednostavno “živi zajedno” i dokle traje, traje.

Ali Božja Riječ, opominje djecu Božju, “*Bježite od bludnosti! Svaki (drugi) grijeh koji čovjek učini izvan tijela je; a bludnik griješi protiv vlastitoga tijela*”. I onda ih podsijeća: “*Ili zar ne znate da je vaše tijelo hram Duha Svetoga, koji stanuje u vama i koji vam je dan od Boga?*” - i za mnoge neugodna istina - “*Ne znate li da ne pripadate sami sebi jer ste kupljeni? Proslavite, dakle, Boga svojim tijelom!*” (1 Korinćanima, 6:18-20)

Blud dolazi od grčke riječi, *porneia*, i može se manifestirati na različite načine od kojih najgori od svih je upravo homoseksualizam o kojem piše i Levitski zakonik, 18:22: “*Ne lijegaj s muškarcem kako se lijege sa ženom! To bi bila grozota.*” I u poglavlju 20:13, dodaje: “*Ako bi muškarac legao s muškarcem kao što se lijaga sa ženom, obojica bi počinili odvratno djelo...*”. U današnje vrijeme, naprotiv, se proklamira sloboda i ne samo, s ponosom se javno izjavljuje vršenje te *grozote*. Ali to nije sloboda. Biti slobodan ne znači raditi sve ono što osjećamo u tom trenutku, uistinu smo slobodni kada činimo Božju volju. Svi oni koji se nisu odrekli grešnog života još uvijek robuju grijehu. Upravo je zato Isus Krist dao svoj vlastiti život kao žrtvu tako da svi oni koji žele mogu biti oslobođeni od ropstva grijeha i mogu primiti vječni život. Pravu slobodu ne možemo pribaviti sami, ako želimo biti stvarno slobodni trebamo Boga, u protivnom ostajemo robovi grijeha. Samo Isusova krv nas čisti od svakoga grijeha (*Ivanova poslanica*, 1:7).

U današnje vrijeme, ljudi se žale da nema slobode, ali kada govore o slobodi misle samo na njihovu osobnu slobodu odnosno dozvolu da žive u grijehu. Mnogi se bore za istinu i pravdu, ali mnogo više njih je protiv toga. Sotona je pustio s lanca vojsku svojih sluga koji ne vjeruju u Božju Riječ već ju iskrivljuju i koriste za svoje svrhe. To se može vidjeti u nekim evanđeoskim crkvama i u njihovim pastorima i teolozima.

Dok još nisam poznao Krista i nisam bio obraćen, bio sam religiozan (poput mnogih) ali sam živio u grijehu: “*Ali sve što mi je bilo vrijedno, izgubilo je u mojoj cijeni vrijednost za me zbog Krista. Štoviše, sve sada gubi u mojoj cijeni svoju vrijednost zbog najveće prednosti: spoznaje Krista Isusa, moga Gospodina. Radi njega sam sve žrtvovao, i sve smatram blatom, da Krista dobijem*” (*Filipljanima*, 3:7-8). Religija nije dovoljna, spasenje možemo dobiti samo kroz Isusa Krista. Samo krv Isusa Krista koja je prolivena na križu čisti vjernika od grijeha. Od dana kada sam se obratio ne želim više živjeti grešni život, moj život je Isus Krist. Mi kršćani nismo evanđeoski vjernici samo

zato što smo promijenili religiju, već zato što živimo po evanđelju. Pravi vjernici žive u nadi da će baštiniti Kraljestvo Božje, ne da bi uživali ovdje na zemlji.

Želim potvrditi da je bludnost među muškarcima grozan grijeh u Božjim očima! Duh Sveti nas upozorava i nam savjetuje da trebamo prijaviti djela tame. Kršćani trebaju optužiti i donijeti na vidjelo nepravdu i krivovjerje. Treba potvrditi ono što dolazi od Boga a ono što je u kontrastu sa evanđeljem treba postojano odbiti.

Božja Riječ se ne mijenja, uvijek je ista i ono što je u njoj zapisano je jedina istina. Iako naše društvo dopušta to zlo, Bog nije promijenio mišljenje i mi koji smo u Kristu isto tako nesmiemo promijeniti mišljenje. U poslanici Rimljanima 1:18, je zapisano: *“S neba se zaista očituje gnjev Božji na svaku bezbožnost i nepravdu ljudi koji istinu priječe nepravdom”*. Bog se protivi grijehu i nepravdi. Božja Riječ smatra da je tjelesni odnos među muškarcima nešto sramotno. Pavle piše: *“Zbog toga ih je Bog predao sramotnim strastima: žene njihove zamijeniše naravno općenje protunaravnim; jednako muškarci, ostavivši prirodno općenje sa ženom, usplamtješe pohotom jedan za drugim, vršeći – muškarci sa muškarcima – sramotne stvari i na sebi primajući pravednu plaću za svoje zablude”* (Rimljani, 1:26,27). Kao što sam već rekao, u Levitskim zakonima, taj čin je opisan kao *grozota* u Božjim očima. Po ovome što smo pročitali možemo shvatiti u kojoj strašnoj duhovnoj situaciji se nalazi onaj koji radi te stvari.

Većina evanđeoskih crkava osuđuje blud među muškarcima i među ženama. Ali ima teologa i nekih pastora povijesnih crkava, koji proklamiraju kao istinu ono što u Božjim očima je sramota i grozota. No nas optužuju da smo neosjetljivi jer ne želimo prihvatiti kao braću i sestre u Kristu one koji prakticiraju taj sramotan grijeh. Oni kažu: I šta ako su grešnici, vi ste isto tako grešnici i smatrate da ste spašeni ali upravo zbog toga niste. Mi im želimo odgovoriti: Naravno da smo svi grešnici, nitko nije bez grijeha, ali ima grešnika koji su se pokajali od grijeha, moliće Gospodina za oprost i koji su napustili grešni život, postoji pak i ona vrsta grešnika koja se ne želi pokajati i ustraje s ponosom da živi u vlastitim grijesima. Naši su grijesi bili razapeti sa Kristom na križu i pokopani kada smo se krstili.

Bilo je, piše Petar, *“u Izraelu i lažnih proroka, kao što će i među vama biti lažnih učitelja. Oni će kradomice unijeti među vas pogubna krivovjerja. Zanimekat će Gospodina koji ih je otkupio i tako na sebe navući brzu propast”* (2 Petrova poslanica, 2:1-2). Šteta koju su oni (lažni učitelji) nanijeli je velika ali Gospodin je za njih *“namijenio kaznu na Dan suda - osobito onima koji idući za prljavim požudama ugađaju puti i preziru Božju vlast. Ti su ljudi oholi i umišljeni. Usuđuju se vrijeđati Slave”* (2 Petrova poslanica, 2: 9-10).

“Ti su lažni učitelji poput nerazumnih životinja koje se povode za nagonom, koje se rađaju da ih love i ubijaju. Vrijeđaju strašne sile o kojima tako malo znaju ... Gledaju žene preljubničkim očima. Nikad im nije dosta bludnosti.... Njihova je sudbina prokletstvo!” (2 Petrova poslanica, 2: 12,14)

“Ti su ljudi jalovi poput usahnulih izvora i oblaka gonjenih vjetrom koji ne daju kišu - mnogo obećavaju, a ništa ne daju. Sudbina im je mrkla tmina. Bahatim i praznim hvastanjem, putenim požudama i razvratnošću mame natrag u grijeh one što su se tek izbavili od takva života u zabludi. Obećavaju slobodu, a i sami su robovi grijeha i pokvarenosti. Jer čovjek je rob svemu što njime vlada. Onima koji su zaista upoznali Gospodina Isusa Krista i tako umaknuli pokvarenostima svijeta, a onda se opet zapleli u njih i dali se svladati, gore je nego što im je bilo prije. Takvima bi zaista bilo bolje da nikada nisu ni upoznali put pravednosti nego što su ga upoznali, a zatim okrenuli leđa svetoj zapovijedi koju su dobili. O njima govori istinita izreka: 'Pas se vraća na svoju bljuvotinu' i 'Okupana se svinja vraća valjati u kaljuži” (2 Petrova poslanica, 2:17-22).

Kršćani koji su nanovo rođeni ne žive sami za sebe, već žive novi život u Kristu Isusu koji nam je dao vječni život. Oni koji se obrate i prihvate Isusa u vlastito srce više ne žive u grijehu, dapače mrze i boje se grijeha. Naravno može se desiti da vjernik pogriješi ali nije isto griješiti namjerno ili pasti u kušnji bez namjere da se to desi. Onaj koji živi namjerno u grijehu, opravdava se i nastavlja sa grijehom. Dapače vjernik koji se je obratio i živi za Krista, ako mu se desi da sagriješi (zbog bilo kojeg razloga) kada shvati što se desilo, osjeća se kao da su mu nož zaboli u srce i odmah se kaje

moleći Gospoda za oprostjenje. U njegovom srcu sada vlada Isus a ne grijeh i zato vjernik ne može živjeti u grijehu. Sotona je zavodnik i ide oko vjernika pokušavajući na sve načine da ga natjera da sagriješi i ponekad, zbog njegove tjelesnosti, slabosti, ispraznosti, i uspije, ali grijehiti nije više ono što onaj koji voli Isusa želi. Dapače bludnici koji svjesno griješe protiv Isusa nisu opravdani.

No ipak trebamo prihvatiti i primiti ta jadna stvorenja, tako da im možemo dati radosnu vijest o Isusu, da im možemo reći da mogu primiti oprost grijeha ako se pokaju i obrate Isusu Kristu. Ne smijemo opravdavati njihov grijeh već im trebamo reći: Pokajte se, odbacite vaš grijeh i prihvatite Isusa Krista u vaše srce. Isusova krv će vas očistiti od vaših grijeha, Gospod će vas spasiti, transformirati će vaš um i srce i učiniti će od vas nova stvorenja, i samo će te tako moći ući u kraljevstvo Božje. *“Zaista ti kažem - tko se nanovo ne rodi odozgor, nikada neće vidjeti Božjega kraljevstva”* (Ivan, 3:3).

Božja Riječ je jasna: *“Jao onima koji zlo dobrom nazivaju a dobro zlom”* (Izaija, 5:20). Činjenica da izvanbračan život i homoseksualizam nisu više smatrani grijehom ne znači i da pred Bogom nisu grijeh. Ne smijemo dopustiti da nas drugi uvjere da to nije grijeh. Mi kršćani ne smijemo se prilagoditi vrijednostima ovoga svijeta. Trebamo obući *“svadbeno ruho”* (Matej, 22:11-14), odnosno živjeti u čestitosti, kao Kristova nevjesta koja živi za Njegov povratak.

Ženidba je sveta, odsjeva nebesku ljubav i izražava odnos između Isusa Krista i crkve. Ne smijemo oskrvnuti duhovne vrijednosti koje ona ima! Božja Riječ je neosporna, bludnici, preljubnici i homoseksualci, ako se ne pokaju neće baštiniti Božje kraljevstvo. Zapisano je: *“Ne znate li da oni koji čine zlo neće baštiniti Božje kraljevstvo? Nemojte se zavaravati! Ni bludnici, ni idolopoklonici, ni preljubnici, ni homoseksualci, ni lopovi, ni lakomci, ni pijanci, ni psovači, ni varalice neće baštiniti Božjeg kraljevstva. I neki od vas bili su takvi...”* (1Poslanica Korinćanima, 6:9-11).

Mi smo svi živjeli u grijehu. Sagriješili smo mnogo i sada nas je sram tih grijeha. Zbog tih grijeha ne bismo nikada mogli baštiniti Božje kraljevstvo. Tko od nas je bez grijeha? Zapisano je, *“Nema ni jednoga jedinog pravednika. Jer svi smo zgriješili”* (Poslanica Rimljanima, 3:10,23). Ali mi smo se pokajali i obratili Isusu Kristu. Od kada smo prihvatili Isusa Krista u naše srce, o bludu i nečistoći ne smije biti ni govora među nama. *“O bludu, kojekakvim prljavštinama i pohlepi neka među vama ne bude ni govora”* (Poslanica Efežanima, 5:3).

Sada kada pripadate Kristu, znajući da, *“će neposlušne ljude snaći Božji gnjev. S takvima se nemojte čak ni družiti! Jer iako su vam srca nekoć bila puna tame, sada ste ispunjeni Gospodnjim svjetlom pa zato tako trebate i živjeti. Plod te svjetlosti je svaka vrsta dobrote, pravednost i istina. Trudite se činiti što je Gospodinu ugodno. Ne sudjelujte u jalovim djelima tame, nego ih, naprotiv, razotkrijavajte!”* (Poslanica Efežanima, 5:6-11)

Želim završiti ovo pismo sa riječima iz Prve Poslanice Korinćanima, 5:9-13: *“U prijašnjoj sam vam poslanici napisao da se ne družite s bludnicima. Nisam pri tome mislio na bludnike općenito, na nevjernike iz svijeta koji su bludnici, ili lakomci, ili varalice, ili idolopoklonici - jer inače biste morali izići iz svijeta”*. Bog vam ne kaže da se nesmiijete družiti sa bludnicima i sa homoseksualcima. Dapače, treba im obznaniti radosnu vijest, tako da se mogu pokajati i obratiti, trebate ih privući evanđelju. *“Mislio sam da se ne družite s ljudima koji sebe nazivaju kršćanima, a bludnici su, ili lakomci, ili idolopoklonici, ili klevetnici, ili pijanci, ili varalice. Nije na meni da sudim one koji su vani. Ali onima u Crkvi koji tako griješe trebate suditi. Onima koji su vani sudit će Bog”*. Ali u Svetome pismu piše: *“Isključite opakoga iz svoje sredine”*.

Mi moramo da sudimo ponašanje onih koji se nazivaju braća. U crkvi se ne smije tolerirati nikakav grijeh i nikakva nečistoća zato što su vijernici svjetlost svijeta.

Milost Gospodina Isusa Krista neka je sa vama.